

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžnč/5/2012
Identifikačné číslo spisu:	5012200658
Dátum vydania rozhodnutia:	27.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5012200658.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky : VS Investment s.r.o., so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, Žilina, IČO : 44 983 727, právne zastúpená Mgr. Soňou Grošaftovou, advokátkou, so sídlom Makovického 7, Žilina, proti odporcovi : Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Navrhovateľka sa návrhom doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 10. septembra 2012 domáhala, aby súd na podklade tvrdených skutočností vydal uznesenie, ktorým uloží odporcovi, aby v lehote 1 mesiaca od právoplatnosti uznesenia rozhodol vo veci odvolania proti rozhodnutiu o nepriznaní sankčného úroku Daňového úradu Žilina č. 694/230/2887/11/Per zo dňa 13. januára 2011, a to v súlade s právnym záverom vysloveným v rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/51/2009-31 z 9. februára 2010.

Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 21S/88/2012-52 z 24. septembra 2012 postúpil v súlade s ustanovením § 250d ods. 2 OSP v spojení s § 246 ods. 2 písm. b/ OSP vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ako súdu vecne príslušnému.

Podaním zo 17. decembra 2012 doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 20. decembra 2012 zobrala navrhovateľka svoj návrh späť a navrhla konania vo veci zastaviť dôvodiac tým, že odporca po podaní návrhu vo veci rozhodol, pričom proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie. Zároveň žiadala o priznanie trov konania v sume 485,25 €, a to za 3 úkony právnej služby á 127,16 € (právna porada a prevzatie zastúpenia v roku 2012, podanie návrhu dňa 10. septembra 2012, späťvzatie návrhu dňa 17. decembra 2012), ďalej za režijný paušál 3 x 7,63 € a 20% DPH. Svoj nárok na náhradu trov konania odôvodnila tým, že sám odporca svojou nečinnosťou (konanie vo veci priznania sankčného úroku po právoplatnosti rozsudku KS v Žiline sp. zn. 20S/51/2009, v ktorom bol nárok deklarovaný

prebieha od roku 2010) dal príčinu na podanie návrhu na začatie konania.

Podľa § 250t ods. 8 OSP na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 250h ods. 2 OSP až do rozhodnutia súdu môže žalobca vziať žalobu späť; ak žalovanému medzitým vznikli trovy konania, rozhodne súd o ich náhrade.

Vzhľadom na to, že navrhovateľka zobrala svoj návrh, ktorým sa domáhala v súlade s ustanovením § 250t OSP vyslovenia povinnosti orgánu verejnej správy vo veci rozhodnúť späť, Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) postupom podľa § 250d ods. 3 OSP v spojení s § 250t ods. 8 OSP konanie zastavil.

Pokiaľ sa jedná o uplatnené trovy konania navrhovateľky najvyšší súd mal z administratívneho spisu odporcu preukázať, že Daňové riaditeľstvo SR podľa § 25a ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov účinného do 31. decembra 2011 (ďalej len ako „zákon o správe daní a poplatkov“) rozhodnutím číslo : I/228/14552-105249/2011/993168-r z 10. októbra 2011 prerušilo konanie vo veci rozhodnutia o odvolaní daňového subjektu Garáže Žilina a. s., so sídlom Obežná 5815, Žilina, DIČ 2020449673, IČO 31 605 184 proti rozhodnutiu Daňového úradu Žilina I číslo 694/230/2887/11/Per z 13. januára 2011, ktorým správca dane nepriznal sankčný úrok na dani z prevodu a prechodu nehnuteľností, a to do dňa právoplatnosti rozhodnutia o odvolaní proti rozhodnutiu Daňového úradu Žilina I číslo 694/230/76843/05/Per z 25. septembra 2005, ktorým správca dane nevyhovел žiadosti o vrátenie dane z prevodu a prechodu nehnuteľností. Rovnako mal najvyšší súd preukázať, že Finančné riaditeľstvo SR dňa 4. apríla 2012 oznámilo daňovému subjektu (navrhovateľke), že odpadol dôvod prerušenia konania, pričom toto oznámenie bolo právnej zástupkyňi navrhovateľky doručené dňa 24. apríla 2012. Následne odporca vydal rozhodnutie číslo 1020508/1/812471/2012 z 10. apríla 2012 (právoplatné dňa 10. mája 2012), ktorým bolo zastavené odvolacie konanie o preskúmanie rozhodnutia o nepriznaní sankčného úroku na dani z prevodu a prechodu nehnuteľností číslo 694/230/2887/11/Per z 13. januára 2011. Proti tomuto rozhodnutiu podala navrhovateľka dňa 25. mája 2012 odvolanie, o ktorom rozhodlo Ministerstvo financií SR dňa 23. júla 2012 rozhodnutím číslo MF/18016/2012-71 podľa § 48 ods. 5 zákona o správe daní a poplatkov tak, že odvolaním napadnuté rozhodnutie potvrdil. Navrhovateľka rozhodnutie Ministerstva financií SR číslo MF/18016/2012-71 z 23. júla 2012 napadla žalobou doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 12. septembra 2012.

Pokiaľ sa jedná o tvrdenie navrhovateľky, že dôvodom späťvzatia jej návrhu bola skutočnosť, že odporca po podaní žaloby vo veci rozhodol, pričom proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, najvyšší súd považuje za potrebné na účely jeho rozhodnutia o trovách konania uviesť, že odporca síce po podaní návrhu skutočne vydal rozhodnutie číslo 1100308/1/1221442/2012 z 19. októbra 2012, ktorým podľa § 25 ods. 1 písm. f/ zákona o správe daní a poplatkov zastavil odvolacie konanie, v rámci ktorého malo byť preskúmané rozhodnutie Daňového úradu Žilina číslo 694/230/2887/11/Per z 13. januára 2011, keďže odpadol dôvod konania, avšak čo je významné, toto rozhodnutie bolo vydané len v dôsledku toho, že rozhodnutie odporcu číslo 1020508/1/812471/2012 z 10. apríla 2012, ktorým zastavil odvolacie konanie, v rámci ktorého malo byť preskúmané už spomínané rozhodnutie Daňového úradu Žilina I, bolo rozhodnutím Ministerstva financií SR číslo MF/23527/2012-71 z 16. októbra 2012 posúdené ako nulité. Z uvedeného preto jasne vyplýva, že odporca ešte pred podaním samotného návrhu podľa § 250t OSP vydal rozhodnutie, ktorého vydania sa navrhovateľka svojim návrhom domáhala a preto najvyšší súd ustálil, že návrh bol podaný nedôvodne. Skutočnosť, že rozhodnutie číslo

1020508/1/812471/2012 z 10. apríla 2012 bolo vydané na právneho predchodcu navrhovateľky v danom prípade nezaväži, keďže v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy je podmienkou vyhovievania návrhu nečinnosť orgánu verejnej správy a nie vada samotného daňového konania.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 146 ods. 2 OSP ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporcu.

Z vyššie uvedených dôvodov, nezistil najvyšší súd zákonné podmienky pre použitie ustanovenia § 146 ods. 2 OSP a preto o náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.